Schiller Instituttet

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

God grund til optimisme: Et nyt paradigme for 2017!

Af Helga Zepp-LaRouche

31. december, 2016 – Der er gode nyheder: Selv om Tyskland på grund af sine ensrettede mainstream-medier og politikernes middelmådighed i vid udstrækning er at finde blandt denne verdens intetanende flok, så er de informerede, samtidige personer bevidste om, at, i det kommende år, vil en mængde af gode tendenser også skvulpe over til Europa og selv til Tyskland. I løbet af 2017 vil det blive åbenbart, at den strategiske genorientering af størstedelen af vores planet vil blive bestemt af den Nye Silkevejs dynamik, og dermed af en ny, økonomisk verdensorden, hvor det almene vel og overvindelse af underudvikling, og ikke spekulanternes maksimalprofit, vil stå i centrum.

I løbet af året 2017 vil det også blive klart for den fallerede Washington-konsensus' og EU-bureaukratiets politisk korrekte personer, den konservative revolutions ignoranter og selv mange upolitiske folk, at flertallet af menneskeheden for længst er på vej til at skabe menneskeværdige vilkår for alle mennesker på denne jord, og dette eksplicit i form af et fællesskab for menneskehedens fælles skæbne.

Kina vil i det nye år afholde to topmøder, hvor konsolideringen af Silkevejsinitiativet bliver temaet, og hvor det bliver klart, at en økonomisk model med win-win-samarbejde er langt den mest attraktive og for længst er blevet magneten i den globale udvikling. Dette globale udviklingsperspektiv er allerede nu det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, som over 100 nationer og internationale organisationer deltager i, allerede berører 4,4 mia. mennesker og for første gang i mindst 50 år repræsenterer et realistisk håb om, at problemer som sult, fattigdom, sygdomme, vi for længst har kunnet behandle og manglende uddannelse, én gang for alle kan overvindes.

Præsident Putin har gennem Ruslands militære intervention i Syrien på fremragende vis ændret situationen i Mellemøsten og afbrudt den tilsyneladende endeløse række af krige, bygget på løgne, siden 11. september, og den let gennemskuelige understøttelse af »moderate« oprørere, der skiftevis har benyttet de våben, de har fået fra Vesten, til at myrde dele af den etniske befolkning i Mellemøsten og til at udføre terrorhandlinger i Europa, og har således bragt løsningen ind på en god vej. I starten af 2017 vil det på topmødet i Astana/Kasakhstan blive klart, at grupperinger i Syrien, der er i opposition til hinanden, kan involveres i opbygningsprocessen, og at de store naboer i regionen som Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten – og måske

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:
Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

endda ISIS' og al-Nusras tidligere sponsorstater – kan integreres i en genopbygningsplan for hele Sydvestasien. Hermed vil det program, som Schiller Instituttet udarbejdede i 2012 – nemlig, at forlænge den Nye Silkevej ind i Mellemøsten – blive virkeliggjort i 2017.

Ganske vist betyder de endnu knap tre uger, hvor Obama-administrationen er ved magten, en fare for, at der kastes yderligere diplomatiske »håndgranater«, som Obamas udvisning af 35 russiske diplomater af USA har demonstreret, men Putins reaktion, nemlig at afstå fra gengældelser på samme niveau og i stedet invitere de amerikanske diplomater og deres familier til julefest i Kreml, viser tydeligt, hvem der har overhånd. Den erfarne judoudøver Putin er den moderne Nero Obama klart overlegen. Xi Jinping og Putin, der begge voldsomt kritiserer Vestens moralske dekadence og satser på befolkningens moralske forædling, er i deres effekt sådanne folk som briternes strømand George Soros og Obama, der med deres kampagne for legalisering af rusgifte forhøjer befolkningens dødsrate, moralsk og praktisk overlegne i flere størrelsesordener.

Både fra den kommende præsident Trump såvel som Moskva er der givet mange opmuntrende signaler om, at der hersker en fast plan om at sætte forholdet mellem de to nationer på et fundament af produktivt samarbejde. Og der er håb om, at det vil dæmre for selv [Tysklands forsvarsminister] fru von der Leyen, at et samarbejde mellem USA og Rusland, der på sin side er tæt forbundet med Kina, udgør forudsætningen for løsningen af de fleste problemer i denne verden.

Trump har lovet at investere en billion dollar i moderniseringen af USA's infrastruktur og at gøre denne til den mest moderne i verden. Det kan ikke ske uden en massiv stigning i den amerikanske arbejdskrafts produktivitet. Den kinesiske avis *China Daily* reagerede med et tilbud under overskriften: »At bringe Amerika i orden kræver, at Trump er dristig og samarbejder med Kina«. Artiklen citerer fra Trumps bog *Great again – Hvordan jeg vil redde Amerika*: »Når man rejser i lande som Kina og ser deres jernbanesystemer og offentlige transport, så er de meget bedre. Vi er ligesom et tredjeverdensland.« Artiklen fortsætter selvbevidst: »Kina er verdens førende land, hvad investeringer i infrastruktur og teknik angår. Kinas (netop færdige, -*red.*) Beipanjiang-bro, der forbinder provinserne Guizhou og Yunnan, er en 4400 fod [1341 m] lang hængebro, der hænger 1854 fod [565 m] oppe i luften. Det svarer til henved 200 etager, omtrent fire Trump-towers oven på hinanden.«

Ifølge artiklen, så ønsker Trump at investere en billion i infrastruktur og skabe arbejdspladser for befolkningen, og Kina kunne være behjælpelig med finansieringen og råder over betydelig viden, hvad infrastruktur angår. Dette ville være med til at hente nogle af de amerikanske investeringer i Kina tilbage til USA, til gavn for Amerika, og styrke de bilaterale relationer, iflg. artiklen.

Dermed kan det program, som Schiller Instituttet foreslog i 2014, for, hvordan USA bør samarbejde med Kinas Nye Silkevej, på kort sigt komme på dagsordenen. Kinas viceudenrigsminister, madame Fu Ying, forklarede for nylig i en tale i New York netop dette perspektiv.

Hvis den republikanske præsidentkandidat i Frankrig, François Fillon, som ventet vinder valget i maj måned, vil Frankrig gå ind for en afslutning af sanktionerne mod Rusland. Den østrigske regering, som overtager formandsskabet af OSCE (Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa), er kommet med den samme udmelding, og en genstart af relationerne til Rusland skal iflg. (tidl. tysk vicekansler 2011-13) Phillip Rösler også være et tema ved det økonomiske verdensforum i Davos i år. Hvis forbundskansler Merkel forsat holder fast ved sin holdning til fordel for sanktionerne, som hun bryggede sammen med den politisk færdige Obama under minitopmødet, bliver der temmelig ensomt omkring hende.

I betragtning af disse tektoniske forandringer i den strategiske konstellation, som vi kan vente i 2017, samt andre usikre faktorer, der bl.a. kunne komme fra den transatlantiske bankkrise – udløst gennem Italien, Deutsche Bank, eller en af de andre, tusinde af miner i finanssystemet – er det mere end tvivlsomt, om EU fortsat vil bestå i sin nuværende form, og om Merkel kan vinde valget til forbundsdagen i september.

BüSo, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, vil deltage i denne valgkampagne til forbundsdagen med det eneste program, der repræsenterer et reelt svar på flygtningekrisen: Tyskland må, sammen med Rusland, Kina, Indien, Japan og måske USA, deltage i stort anlagte opbygningsprogrammer for Mellemøsten, Sydvestasien og Afrika. I rapporten »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«[1] har vi fremlagt konkrete planer, som allerede i flere lande er vedtaget som den grundlæggende plan for en politik for Sydvestasiens og det afrikanske kontinents opbygning.

Fru Merkel havde tydeligvis en forskrift om at vinde valgene, men hun må gøre dette udviklingsperspektiv fra BüSo til sit eget. Hun har allerede tidligere et par gange demonstreret, at hun pludselig kan foretage et kursskifte, selv om det mest har været i negativ retning, som f.eks. med den uigennemtænkte omstilling af energisektoren, eller med sit skifte fra »Vi klarer det« i flygtningespørgsmålet til at være fortaler for tilbageholdelse og Frontex-styrker. Hun har netop meddelt, at Afrika bliver et vigtigt tema ved det forestående G20-topmøde i Hamborg i juli måned. Men, for at gennemføre et reelt kursskifte, må hun først og fremmest fra sin regering fjerne den britiske indflydelse, der i den senere tid har været særdeles fremtrædende. Om hun er i stand til det, vil man kunne aflæse i Hans Joachim Schellnhubers og Christoph Heusgens videre karriere.

2017 vil under alle omstændigheder blive det år, hvor mange aspekter af BüSo's og Schiller Instituttets politik bliver realiseret.

---

[1] http://schillerinstitut.dk/si/?p=2661